

■ Cărți și sărbători Cale lecturii

Două sunt momentele când copiii care frecventează cercurile vor să împărtășească bucuria lor de cititori cu ceilalți colegi: unul este Ziua lecturii, în 23 aprilie, celălalt este la sfârșitul lunii mai ori la începutul lui iunie când, în tot mai multe județe, are loc întâlnirea cercurilor. Ce s-a întâmplat în anul acesta de Ziua lecturii?

■ De la Colegiul tehnic Mihai Băcescu din Fălticeni am primit două adrese: <http://proiect-carte.ning.com/> și <http://cdi.falticeni.googlepages.com> și o invitație la programul cu manifestările de Ziua cărții. El cuprinde: lecturi audio, lansare de cărți și reviste, prezentarea unui cerc, concluziile unui sondaj de opinie în cadrul programului SOS *Literatura*, expoziție de carte veche.

■ Copiii din Suatu, un mic sat de lângă Cluj, în 23 aprilie au ieșit în curtea școlii, s-au așezat pe iarbă, au citit și au scris acrostihuri pornind de la numele lor. Dorel are 12 ani, face până la școală în fiecare zi pe jos câțiva kilometri, nu e prea bun la învățătură, scrie greu, ajutat de profesoară, dar vrea ca ceilalți copii să știe cum este el: *Bat mult drum până la școală // Am 12 ani // Copiii mă iubesc // Iert ușor pe cei care mă supără // Urăsc pe cei care mă lovesc // Doresc să devin șofer // Orele de desen îmi plac // Râd la glumele colegilor // Eu fac multe năzbâtii // Lacrimi nu scap niciodată.*

Și Kassandra are dreptul să se bucure de „Kasa” și de grădina ei și, mai ales, poate să viseze: *Vreau să devin actriță // Am o soră pe care o iubesc // Respect orele de la școală // Grădina mea este frumoasă // Am o amintire cu Adriana // Kasa mea este frumoasă // Adriana este colega mea // Sunt născută în anul 1996 // Sunt alergică la praf // Acasă am multe jocuri pe calculator // Nu-mi place să-mi pierd vremea // Doresc să ajung dansatoare // Râd foarte des // Așa este viața mea.*

■ În celălalt capăt al județului, la Negreni, toată școala a trăit „mirajul lecturii” pentru că, spune Florina Varadi, profesoara lor de

română, a vrut să le arate acestor copii de la țară cât de puternică este calitatea lecturii ca „univers compensator”. Copiii au ilustrat povești, au citit din cărțile lor preferate, au purtat toată ziua ecusoane cu sloganul, de data aceasta, propus de ei, „cititul nu ucide” și, la sfârșit, au făcut o vizită la biblioteca școlii și au împrumutat cărți.

■ Într-un colegiu tehnic din Arad, în 23 aprilie, toți profesorii, și cel de fizică, și cel de matematică, și directoarea au intrat la ore cu cărțile lor preferate sub braț. Iar la ore s-a discutat despre lectură și cărți care pot fi de toate felurile, și de specialitate și de literatură.

■ Într-un mare colegiu din Cluj, elevii de la cercul de lectură au adunat o săptămână întreagă preferințele de lectură ale tuturor copiilor din școală, au făcut liste, le-au afișat, iar de Ziua lecturii au trecut prin toate clasele și au dăruit cărți, donate de ei și de profesorii lor. La o școală de cartier, copiii au făcut schimb de cărți și de mesaje, urmând ca peste un timp, să se întâlnească și din nou să schimbe mesaje și impresii despre cărțile citite. Într-altă școală, elevii au constatat că nu e suficientă o zi de sărbătoare a cărții, este nevoie de o săptămână, iar, la sfârșit, s-a ajuns la concluzia că nu e de ajuns nicio săptămână. Cel mai bine ar fi ca sărbătoarea lecturii să continue tot anul, idee bună, dar, descoperită înaintea lor de cei de la Școala Elf, care au ajuns la a VI-a ediție a concursului, *Anul cărții.*

■ La o școală de deficienți de auz cu mulți interni, copiii au citit, au ilustrat povești, apoi fiecare a scris povestea fotografiei cu care a venit de acasă.

Și așa putea continua... Este mult? Este puțin? Evident că, la nivel de țară, oricât de multe evenimente de acest fel am semnalat, este puțin. Pe de altă parte, nu putem să nu ne bucurăm că, în tot mai multe școli, Ziua lecturii se transformă într-o adevărată sărbătoare a cărții.

Monica Onojescu